

πος, έτερείμασε την παράστασι, άπαγγείλας τούς έξής στίχους:

—*Πρός τά γέφυρ άνηνούμαι άεροβατών,
Και τών 'Αθηνών άφίνο τόν κοινοτόν!
'Από τ' ούρανοú τή ύψη βλέπω μία χαρά,
Τής άστειάς πρωτευούσης καθι μασκαρά,
Κ' έλαθε όλοι μασκαράδες, δέν σάς περιγλώδ,
Κι' όσα θετε λέγετε με ποιητή τρελλό.
'Ο λιγυρός έκείνος νέος πού φροει γυαλιά,
Και αυτός έδώ πού έχει φροσκώτη κοιλιά!
'Ο κομπός αυτός μεσίτης πρώην ναργιλές,
Και αυτός ό τραπεζίτης, άλλοτε χαλές.
'Ο λιμοκοντόρος ούτος, κυνηγός προικόν,
Και αυτός ό διπλωμάτης, πρώτος τών βλακόν.
Και ό πρόξενος έκείνος με τό ύψηλό
Πού θά ήτο γι' άλλη χρήση ίσως πιά καλό!
Και αυτός έδώ σμα μου, μά κι' αυτή έκεί,
Και άρσενικό τοντίστιν ώς και θηλυκοί,
Κ' οι κραιπά πού μ' άκρωτούνται μετ' σεβασμού
ΟΛΟΙ ΜΑΖΥ.—Είνε όλοι μασκαράδες!*

ΠΟΙΗΤΗΣ.

—*Όλοι πλην έμού.*
Φυσικά, τό «Πανελλήνιον Φρενοκομείον» ήτο ύπέρτερον τών σινηθισμένων παραστάσεων τής 'Αποκηρίας. Είς αυτό ύπήρχεν όλο τό πνεύμα τού συγγραφέως τού «Μπάρονα Γρακουή» και τής «Δύρας τού Γεω-Νικόλα», ή ό ποία έγινεν άφροσύνη καί φροη, έστειρα άπ' όλίγη, τριμυζόν θάνατον άπό την σφάρα ενός παρώνος, μέρα είς όλη τού την άδούα ό ποιητής.
Επί δού-τοία γυόνια τά άθηναικά κωμικά έξερκοιούθησαν έτσι, άλλ' όπως σιμύθαιη είς τάς 'Αθήνας, έξέθυσαν γα αυτά και μετά τινας άσπειρας, όχι μόνον έπαισε να εισέρχεται είς την πόλιν μεγαλοσπετός ό Κοσμάδαλος, άλλ' έξηρανόσθη και ό γαίτρος με τό σφουταλά, και ό φραός με τό σίκο και ό ποιητής τού κάφρον, Μόνη ή γκαυήλα, προσδένουσα είς πολιτισμόν, περιέρχεται άκόμη τούς δρόμους χορονοισα άντί τού παλαιού κωμικού, τό τούγλεστον.

ΘΕΟΑ, ΒΕΒΛΙΑΝΤΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΔΑΧΘΕΙΣΤΕ

Τό κροί νερό, κατά τή γνώμη πολλών γαιτρών, είναι τό καλύτερο διεγερτικό τής καρδιάς.
Τά ποιήματα όταν κοιμιάζον γυρίζον πάντα τό κεφάλι τους προς την διεύθυνση τού άνέμου.
—Η μικρότερη μέρα είναι στή Φινλανδία, όπου διαρκεί μόνο τρείς ώρες.
—Τά τεχνικά χέρια και τά τεχνικά πόδια ήσαν γνωστά και στους άρχαίους Αιγυπτίους.
—Μία κηφήνη με 5.000 μελίσια παράγει κάθε χρόνο πενήντα λίτρος μέλι.
—Στήν 'Ιαπωνία, την ήμέρα πού παντρεύεται μία κόρη, οι όικείοι της κάνουν... νεκρώσιμη τελετή, γιά να δείξουν έτσι ότι ή μελλοντική χάνεται γιά πάντα άπό την οικογένειά της.
—Κάποιος Γάλλος ιστορικός έδημοσίευσε μία μελέτη, στην όποία ύποστηρίζει ότι ή 'Αμερικη άνεκαλύφθη γιά πρώτη φορά στά 1150 υπό τόν Νορμανδόν.
—Στό Ζαχαράντο τής 'Ιταλίας γεννήθηκε ένα παιδί, τού όποιου ή ή ό πατέρας, ό πάππος, ό προσπάτος; κι' ό προσπάτος τού πατέρα του!
—'Απεδείχθη άπό τούς ιστορικούς ότι ή αρχαία πόσις Χατσοιτιού τής 18ης βασιλικής δυναστείας τής Αιγύπτου, έφερε μακρυνά γενειάδα, ή όποια την έκανε να μοιάζει με άνδρα.
—'Ο λορβίμος φιλόσοφος και συγγραφέας Ζάν Ζακ Ρουσσώ άπέθανε στην πόλι 'Εμερνόν τής Γαλλίας.
—'Υπερλογιστή όπεί 30.098 'Αμερικανών δημοσιογράφων ό 2.400 είναι γυναίκες.
—Στό 'Ασιμ τής 'Αθισσονίας έχουν τή συνήθεια, όταν κανείς κωμωποιή άπό άλλον, να δένη την άκρη τού φορέματος τού έχθρου του άπ' τήν άκρη τού δικού του και να τόν άδηγή έτσι στο δικαστή.

**ΤΑ ΛΙΚΑ ΜΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ**

Πρός ένίσχυσιν τής «'Ακροπόλεως». 'Η προσπάθειες τού κ. Ζευγώλη. Πώς γεννούν ή πάπιες και πώς ή κόττες. 'Εξωφρενικές έπιγραφές. Τό γλωσσικό ζήτημα και τό Πανεπιστήμιο. 'Ενα χαριτωμένο ανέκδοτο. «Ποίος έξέχασε τήν τροφή του;».

Μία φορά, ό φίλος δημοσιογράφος κ. Γεώργιος Ζευγώλης, άνέλαβε να προμηθεύη μερικές ρεζάλιας στην «'Ακρόπολι», γιά να ένισχύση οικονομικός τόν μακαρήτη Γαβριηλίδη, εύρισκόμενον σε δύσκολές ήμέρες.

Διαχειριστής τής «'Ακροπόλεως» τότε ήταν ό Κώστας ό Κατόρης, ένας άπό τούς καλύτερους σημερον παραγγελιοδόχους τών 'Αθηνών, οικονομικός δε διεθυντής τής «'Ακροπόλεως» ό Πέτρος 'Αθιοτίδης, γνωστός διανομητής και δικηγόρος σημερα στή Θεσσαλονίκη.
'Ο κ. Ζευγώλης άπρηθήθη σε μερικους μεγάλους έμπορους, φίλους του, και ζήτησος τήν ρεζάλια τούς γιά τήν «'Ακρόπολι».

Κανένας όμως δέν ήθελε να δώσει γαυή, εκτός τών άλλων, και κανένας σχεδόν έμπορος, τότε στην 'Αθήνα, δέν είχε ιδέα τί έστι ρεζάλια και πόσο άπαράτητη τού ήταν γιά τή δουλειά του.

Μία μέρα ό κ. Ζευγώλης έπισκέφθηκε ε' ένα γνωστό 'Αθηναίο μεγαλοκαταστηματάχην. 'Αλλά τ' έκείνος τού άνήνθηκε. Φεύγοντας λοιπόν άπελπισμένος, στάθηκε γιά μία στιγμή στην πόρτα τού καταστήματος και άνεν να τού ήθε κάποια φαινή ιδέα, έκαυχόσασε λίσοι, πλήρους τό μεγαλοκαταστηματάχην και τού είπε:

—Λέν μου λέε, άγαπητέ μου, σοφ' έτιχε ποτέ να δής πός γεννίσει ή πάπια τ' αυγά της και τί κάνει άνα τά γεννήσει;

'Ο έμπορος, πού τής άπροσδοχίτου αυτής ερωτήσεως, έγινε έξοιος.

—Λοιπόν, άκούσε τό άπό μένα, ανήνεος ό κ. Ζευγώλης. 'Όταν κάνει ή πάπια τό αυγό της, τ' αυγά έτοι κωμ-κροά και φωνάει, 'Ενώ ή άρνιθα, είσάτε πός γεννάει ή άρνιθα;

—.....
—'Ανα κάνει τ' αυγό της ή άρνιθα, φρονόκει, πηρανούσεται, κωμωποιεί, ξεφονιάζει και ξεκομψάει όλη τή γειτονία. Κάνει, βλέπετε, τή... ρεζάλια της ή άρνιθα. Και τ' άποτελεσματα είναι γνωστά: Τά αυγά τής άρνιθας έξοδώνονται κατά έξαταμύρια, ενώ τής πάπιος είναι άγνωστα σχεδόν.

'Η ιστορία δέν άναφέρει άν, μετά τό έπιχειρημα αυτό, έδωσε τή ρεζάλια τού ό 'Αθηναίος μεγαλοκαταστηματάχην.

Νά τώρα και μερικές άκόμη έξωφρενικές έπιγραφές καταστημάτων τής Παληάς 'Αθήνας:

—'Επιγραφή Ξυλοπωλείου:
«Σύλα γιά μουγάδα και γιά... ζίσταμα».

—'Επιγραφή ζωνοισ:
«Κουγιόφ ό Καλλοπισμός τού 'Ερωτος (!) Γοηγορ, Παντριμ-»

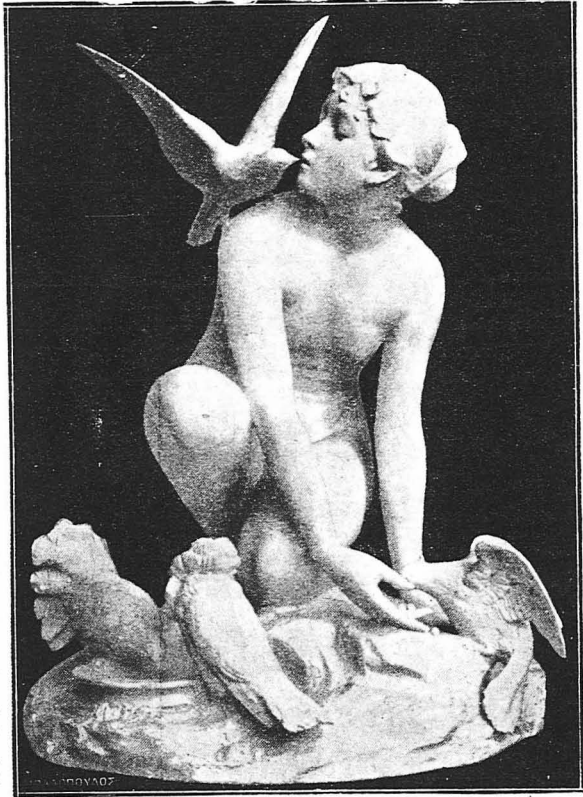
—'Επιγραφή μικροεργαζου:
«Κατάστημα ή 'Αφογος Στάσις. Αίρα άπ' όλα!»

Κατά την έποχή τών μεγάλων γλωσσικών κωμωδών στο Πανεπιστήμιο, όπου οι φοιτητά είχαν διαφροή σε καθαρωνοισάτους και σε δημοτικιστάς—οί πρώτοι με τόν Κόντο, οι δεύτεροι με τόν Ιερονόαδην—μερικοί άπαδοί τού πρώτου θέλησαν να ρεζέλλουν τόν άρχηγό τών άντιπάλων.

Πριν λοιπόν ό Βερναρδάκης άνεβή στην έδρα του γιά να διδάξη, πήγαν και τού έβίαν άπάνω κάμους άχρημα, γιά να τόν φέρουν σε δύσκολη θέσι.

Μόλις όμως τά είδε ό καθηγητής, γύρισε προς τό μέρος τών φοιτητών και ρώτησε με τόν φροσκώτερο τόνο:

—Λέν μου λέεε, παρακαλώ, ποίος γάιδαρος έξέχασε δώ πάνω... τήν τροφή του;

Τό Ποίημα τών Περιστοιρών (Τού Κ. Μπέρνιδικτς)

